

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Кафедра філософії та культурології

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

**до підготовки навчально-дослідницьких робіт
здобувачів вищої освіти
за ОПШ «Соціальне забезпечення» першого (бакалаврського) рівня
і ОПШ «Соціологія» другого (магістерського) рівня вищої освіти**

Укладачі:

Гнатчук О.С., к.і.н., доцент кафедри філософії та культурології;
Медіна Т.В., к.с.н., доцент кафедри філософії та культурології;
Шестакова К.Ю., к.с.н., асистент кафедри філософії та культурології
Яремчук С.С., д.с.н., доцент кафедри філософії та культурології;

Затверджено рішенням кафедри філософії та культурології
(протокол № 1 від 29 серпня 2023 р.)

Чернівці - 2023

ЗМІСТ

ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ РОБІТ.....	3
ВИМОГИ ДО РОБІТ	8
ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ.....	16
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РОБІТ.....	17
ДОДАТКИ.....	20

ОРГАНІЗАЦІЯ ВИКОНАННЯ РОБІТ

Курсова, бакалаврська та магістерська роботи є основними видами навчально-дослідницьких робіт студентів упродовж їхнього навчання в Університеті. Вони демонструють ступінь опанування студентами відповідних знань, здатність до критичного аналізу певної проблеми, вміння застосовувати адекватну методику дослідження та здійснювати ґрунтовний аналіз отриманих даних. Кожен із цих видів робіт передбачає зростання рівня складності в її написанні порівняно з попередньою роботою.

Ефективність студентської дослідницької роботи визначається рівнем і актуальністю наукової роботи кафедри. Якщо ця діяльність дає практичні результати, що публікуються в наукових виданнях і застосовується на практиці, то це позитивно впливає як на викладачів, так і на студентів. Тому важливо, щоб викладачі, як наукові керівники студентських робіт, самі активно займалися науковою роботою.

Також результативність студентської роботи значною мірою залежить від інтересу до неї. Певний рівень задоволення інтересу, як правило, викликає потребу поглибити знання, сприяє формуванню вищого рівня пізнавальної діяльності людини. Студенти, які відчули інтерес до дослідницької роботи при написанні навчально-дослідницьких робіт, дуже часто продовжують наукові пошуки після закінчення Університету, захищаючи зрештою дисертації.

Отже, методичні рекомендації мають на меті представити специфіку студентських навчально-дослідницьких робіт та інформувати студентів про головні вимоги, якими вони повинні керуватися при їхньому написанні та захисті.

Підготовка та захист курсових робіт (КР) та випускних кваліфікаційних робіт (ВКР) передбачені навчальними планами відповідних освітніх програм (ОП) для освітніх рівнів «бакалавр» та «магістр». На першому (бакалаврському) рівні вищої освіти в ЧНУ імені Ю.Федьковича від студентів вимагається написання двох курсових робіт. Вони мають на меті розвиток умінь студентів самостійно аналізувати наукові розробки вчених щодо окресленої проблеми, систематизувати матеріал, порівнювати та робити узагальнення, обстоювати власні висновки. Отже, мета курсової роботи полягає у систематизації, закріпленні та розширенні теоретичних знань, ознайомленні з методами, які напрацьовані іншими дослідниками в певній галузі, а також в обґрунтуванні результатів власних досліджень. Випускні кваліфікаційні роботи пишуться студентами на випускних курсах бакалаврату і магістратури. Вони демонструють вдосконалення аналітичних умінь та поглиблення

дослідницького досвіду студентів, а саме проведення дослідницької роботи та збирання й інтерпретації отриманих даних.

Бакалаврська робота передбачає постановку проблеми, яка не одержала достатнього висвітлення в науковій літературі; систематизацію понятійного апарату дослідження; самостійні висновки та рекомендації щодо використання запропонованих результатів дослідження в теорії і практиці.

Магістерська робота повинна містити принципово новий матеріал або узагальнення раніше відомих положень з інших наукових позицій або у зовсім іншому аспекті; загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання, правомірність використання яких всебічно обґрунтовується у кожному конкретному випадку. Необхідно наводити вагомі й переконливі докази на користь обраної концепції, всебічно аналізувати і обґрунтовано критикувати протилежні їй точки зору.

Назва роботи повинна бути, по можливості, короткою, відповідати спеціальності та суті наукової проблеми, вказувати на мету дослідження. Іноді для більшої конкретизації до назви можна додати невеликий (4-6 слів) підзаголовок. У назві не бажано використовувати ускладнену термінологію псевдонаукового характеру. Треба уникати назв, що починаються зі слів «Дослідження питання...», «Дослідження деяких шляхів...», «Деякі питання...», «Матеріали до вивчення...», «До питання...» тощо, в яких не відбита в достатній мірі сутність проблеми.

Після узгодження теми роботи студент ґрунтовно проаналізувати досліджувану проблему шляхом **знаходження та перегляду відповідних джерел та літератури**, як через відвідування бібліотеки, так і через інтернет.

У процесі ознайомлення з літературою необхідно зробити чорновий **нарис плану майбутньої роботи**, акцентуючи увагу на основних питаннях (завданнях) роботи. Цей варіант плану не буде мати остаточного характеру, але важливо, щоб студент склав його сам. Це дасть змогу переконатися в глибині засвоєння ним досліджуваного матеріалу.

Потім можна приступити до **опрацювання відповідних джерел і літератури**, що вимагає наполегливої самостійної і творчої роботи. При опрацюванні та засвоєнні положень джерел необхідно **робити виписки**, які є основою нагромадження інформаційного матеріалу. При цьому після кожної виписки треба в квадратних дужках вказувати ідентифікацію джерела (автор / назва, рік, сторінки), а саме джерело вносити в список використаної літератури. Виписки можуть бути дослівними (цитати) й довільними – коли автор викладає думки самостійно. Якщо в ході виписок у дослідника виникли свої висновки, думки, коментарі, критичні зауваження, додаткові аргументи, то їх варто фіксувати. При опрацюванні літератури необхідно навчитися критично її

оцінювати. Слід давати об'єктивну оцінку вивченим працям і науковим поглядам авторів, виробляти власну думку щодо них.

Коли студент ознайомився з відповідною літературою і чітко усвідомив контури своєї роботи, можна приступати до її **написання за визначеним планом**. Як було зазначено, приблизний план складається перед початком роботи, а під час збору матеріалу і подальших консультацій із науковим керівником він може частково змінюватися. У деяких випадках переглядається й назва теми, адже не можливо підігнати дослідження під готову форму чи задалегідь відомий результат. Дехто починає написання роботи зі вступу, а дехто з розділів, а вступ пише пізніше. Висновки однозначно пишуться на завершальній стадії. Значну увагу треба приділити оформленню списку використаних джерел.

Завершальним етапом роботи дослідника над обраною темою є її **літературне оформлення**. Характерним недоліком робіт молодих науковців є описовість, простий переказ джерел і літератури. Адже стиль викладу має бути не описовим, а доказовим. Робота викликає інтерес тоді, коли автор розмірковує й полемізує. Отже, у роботі необхідно стисло, логічно й аргументовано викладати зміст і результати досліджень, уникати загальних слів, бездоказових тверджень, тавтології. Виклад матеріалу у роботі підпорядковують одній провідній ідеї, чітко визначеній автором, так званій «червоній нитці».

Мова і стиль тексту роботи має відповідати сучасним вимогам загальноприйнятої культури наукового викладання результатів дослідження. **«Науковий стиль»** передбачає вміння студента користуватися категоріальним (понятійним) апаратом науки, в якій здійснюється робота; етично вести наукову дискусію з опонентами; аргументовано викладати особисту позицію з дискусійних питань; чітко формулювати висновки за результатами самостійного дослідження проблеми.

При написанні роботи студент повинен **ОБОВ'ЯЗКОВО** посилатися в тексті на авторів і джерела, з яких запозичив матеріали та окремі результати. Посилання також оформляються на будь-які веб-сторінки, ілюстративні матеріали (фотографії, рисунки тощо), статистичні дані чи результати досліджень, матеріали з CD/DVD дисків тощо. Якщо у роботі використовуються цитати з індивідуального інтерв'ю чи фокус-групової дискусії, тобто з неопублікованих джерел, то необхідно вказувати, де зберігаються ці матеріали.

Використання чужих слів, ідей, думок, результатів дослідження без належного посилання на їх автора, називають **плагіатом**, який є актом інтелектуальної крадіжки. Тексти студентських робіт будуть перевірятися на

предмет рівня самостійності їх виконання, як науковим керівником, так і технічною системою UNICHECK. Докладніша інформація щодо цього питання міститься у *Положенні про виявлення та запобігання академічному плагіату у Чернівецькому національному університеті імені Юрія Федьковича* (протокол № 12 від 23.12.2019 р. URL: http://www.chnu.edu.ua/index.php?page=ua/zaginf/04%20ofic_inf/01%20normdocs)

Таблиця 1. Рекомендовані коефіцієнти оригінальності

Рівень оригінальності твору	Для магістерських робіт, монографій та рукописів наук. статей	Для бакалавр. робіт, підручників, навч. посібників та ін.робіт	Рекомендована дія
Високий	понад 80%	понад 80%	Текст вважається оригінальним та не потребує додаткових дій щодо запобігання неправомірним запозиченням
Задовільний	від 65 % до 80%	від 55 % до 80%	Наявні окремі ознаки академічного плагіату. Слід пересвідчитись у наявності посилань на першоджерела для цитованих фрагментів. Необхідність повторної перевірки визначається Експертною радою
Низький	від 50% до 65%	від 35 % до 55%	Наявні певні ознаки академічного плагіату, але матеріал може бути прийнятий за умови доопрацювання з обов'язковою наступною перевіркою на оригінальність доопрацьованого твору
Неприйнятний	менше 50%	менше 35%	Наявні істотні ознаки плагіату. Матеріал до розгляду не приймається

Отже, рекомендовані показники звіту оригінальності: **Схожість** – не більше **20%**; **Схожість за 1 джерелом** – не більше **5%**; **Цитати** – не менше **10%** / не більше **20%**; **Вилучення** – не більше **20%**. Крім цього, у випадку наявності індикатора «УВАГА» (червоного кольору), необхідно провести детальний аналіз форматування файлу, адже цей параметр впливає на схожість і

використовується з метою обходу системи перевірки. Студентські роботи з ознаками плагіату (списування, відсутністю посилань чи списку використаної літератури, реферати з інтернету тощо) автоматично призведуть до недопуску роботи до захисту.

Конкретні терміни етапів виконання робіт, а також подання та захисту визначаються на кафедрі. Усі стадії підготовки і написання робіт контролюються науковим керівником і гарантом освітньої програми згідно індивідуального плану роботи. Кафедра (група забезпечення) періодично заслуховує інформацію студентів та їх наукових керівників про хід підготовки робіт. Здобувач зобов'язаний не пізніше ніж за місяць до захисту подати для перевірки науковому керівникові чорновий варіант роботи (в електронному вигляді). Після допуску науковим керівником роботи до захисту і перевірки її на антиплагіат, студент подає роботу в двох форматах: електронному і паперовому (у палітурці), які мають бути ідентичні. Також до роботи додається низка супровідних документів (див. **Додатки Д, К, Л**).

ВИМОГИ ДО РОБІТ

Вимоги до обсягу

Рекомендований обсяг для:

- внутрішньодисциплінарної курсової роботи – 0,5-1 умовних друкованих аркуші (20-40 тис. знаків з пробілами, 10-20 сторінок) основного тексту;
- міждисциплінарної курсової роботи – 1-1,5 умовних друкованих аркуші (40-60 тис. знаків з пробілами, 20-30 сторінок) основного тексту;
- бакалаврської роботи – 1,5-2 умовних друкованих аркуші (60-80 тис. знаків з пробілами, 30-40 сторінок) основного тексту;
- магістерської роботи – 2-3 умовних друкованих аркуші (80-120 тис. знаків з пробілами, 40-60 сторінок) основного тексту.

Загальний обсяг роботи – це всі сторінки роботи, а **основний текст** – це сторінки роботи від титульної до висновків (включно); до нього не входять список використаних джерел і літератури та додатки. При цьому всі сторінки роботи підлягають нумерації на загальних підставах (на титульній 1-й сторінці нумерація не вказується). У разі обґрунтованої необхідності при узгодженні з науковим керівником можливі *винятки в бік збільшення обсягу роботи*.

Вимоги до структури роботи

Структура (композиція) будь-якої дослідницької роботи повинна містити:

- титульний аркуш;
- анотацію з ключовими словами українською та англійською мовами (тільки для випускних робіт);
- зміст;
- вступ;
- основну частину (розділи);
- висновки;
- список використаних джерел та літератури;
- додатки (за необхідності).

Кожну структурну частину роботи треба починати з нової сторінки.

Вимоги до змісту роботи

Титульний аркуш

Першим у роботі йде титульний аркуш. Приклад його оформлення затверджується ЗВО і надається кафедрою (через наукового керівника або лаборанта кафедри). Приклад розміщено у **Додатку А**.

Зміст

Далі йде сторінка під заголовком ЗМІСТ (Додаток Б). На ній містяться назви та номери початкових сторінок вступу, усіх розділів, підрозділів, пунктів, висновків, списку використаних джерел і літератури та додатків.

Всі назви розділів та інших структурних одиниць у змісті пишуться великими літерами, для нумерації використовуються лише арабські цифри. Останнє слово кожного заголовка / назви з'єднують крапками з відповідним номером сторінки у правому стовпчику змісту.

Вступ

Вступ розкриває сутність і стан наукової проблеми та її значимість, обґрунтування необхідності проведення дослідження. Він містить такі обов'язкові складові:

– *Обґрунтування вибору теми дослідження.* Актуальність теми з'ясовується через визначення та аргументацію наукової проблеми. Слід вказати, яке значення має обрана тема для життя сучасного суспільства, чому вона становить суспільну проблему тощо. Тут доцільно використати статистичні матеріали загального характеру, які б підтвердили суспільну значущість обраної проблеми. Наприклад, якщо студентом обрана тема трудової міграції, то доречно показати, якими є масштаби цього явища (дані офіційної та неофіційної статистики) тощо.

– *Стан наукового вивчення теми.* Необхідно показати, хто з вітчизняних і зарубіжних дослідників і як розробляв обрану тему, якими є їхні основні здобутки і чого бракує в їхніх працях. Зауважимо, що наразі не допустимо використовувати праці російських авторів. Після цього аналізу наявних публікацій студент має зробити висновок про те, якою є розробленість проблеми у науковій літературі, що саме залишилося недослідженим чи малодослідженим і який аспект проблеми студент виділяє для власного дослідження.

– *Мета і завдання роботи.* Мета – це визначальний кінцевий науковий результат, якого прагне досягти дослідник у процесі роботи. Зазвичай мета роботи формулюється студентом виходячи з теми/назви усієї роботи, але не є копією теми/назви. Наприклад: назва роботи може бути сформульована як “*Національна ідентичність сучасного українського студентства*”, а мета (виходячи із теоретичної актуальності та обраного студентом аспекту дослідження цієї теми) як “*Аналіз стану національної ідентичності сучасної студентської молоді у контексті соціокультурних зрушень кінця ХХ – поч. ХХІ ст.*”.

Завдання роботи конкретизують шлях досягнення поставленої мети і визначають, що має вирішити студент на цьому шляху. Вони формулюються у

дієслівній формі у вигляді тез: *дослідити...*, *описати...*, *довести...*, *розробити модель...*, *визначити...*, *довести...*, *простежити...*, *розглянути...*, *проаналізувати...*, *висвітлити...*, *охарактеризувати...*, *виявити...*, *розкрити...*, *з'ясувати...*, *зіставити* тощо.

Зауважимо, що досягнення мети і вирішення завдань є критерієм наукового рівня роботи, тобто завдання, визначені у вступі, мають чітко корелювати з загальними висновками роботи.

– *Об'єкт і предмет дослідження.* Об'єкт і предмет роботи співвідносяться між собою як загальне і часткове.

Об'єкт дослідження – це відносини, процес чи явище, що породжують проблемну ситуацію. Об'єкт дослідження в межах роботи формулюється і за критерієм носія проблеми, і за критерієм загальної проблеми. Наприклад, якщо тема стосується національної свідомості студентів, то об'єкт (за критерієм носія проблеми) – це студенти ЗВО, а об'єкт (за критерієм загальної проблеми) – сукупність соціальних ідентичностей студентської молоді сучасної України.

Предмет дослідження – це певний аспект дослідження відносин, процесу чи явища в межах обраного об'єкту. Він формулюється за критерієм більш спеціалізованої проблеми, що безпосередньо підлягає вивченню і конкретизує об'єкт дослідження, наприклад: місце національної ідентичності у структурі соціальних ідентичностей студентства та специфіка її формування й функціонування у сучасних умовах.

– *Методологія і методи дослідження.* Вибір методів дослідження визначає ті способи вивчення та пізнання відносин, явищ та процесів в межах об'єкта і предмета роботи, які використовує студент задля досягнення поставленої мети та вирішення завдань. Спочатку формулюється/ються теоретична/ні парадигма/ми, яка/кі є основою для цього дослідження, тобто методологічні засади. Потім перелічуються методи, які були використані в процесі роботи, наприклад, методи проведення емпіричних досліджень, аналізу отриманих даних.

– *Наукова новизна, практичне значення (лише для випускних робіт).* Наукова новизна одержаних результатів полягає у висвітленні того, що нового зробив студент порівняно з іншими дослідниками цієї проблеми. Подають коротку анотацію нових наукових положень, запропонованих студентом особисто. Необхідно показати відмінність одержаних результатів від відомих раніше. При з'ясуванні практичного значення одержаних результатів необхідно вказати, де, ким і як можуть бути використані результати роботи.

– *Апробація результатів дослідження (за наявності)* – це їх оприлюднення на конференціях та інших зібраннях у вигляді статей або тез конференцій.

– *Структура роботи.* Позначити, що робота складається зі вступу, ___ розділів, ___ підрозділів, висновків, списку використаних джерел і літератури, ___ додатків. Загальний обсяг роботи становить ___ сторінок, із яких ___ сторінок основного тексту. Список використаних джерел займає ___ сторінок та нараховує ___ найменувань, із яких ___ іноземними мовами.

Основна частина

Текст основної частини роботи поділяють на *розділи, підрозділи, пункти і підпункти*. Їхню кількість визначають особисто студент спільно із науковим керівником. Зазвичай студентська робота складається з 2-4 розділів. У курсовій чи бакалаврській роботі буває цілком достатньо поділити основну частину на 2-3 розділи, не виділяючи підрозділів. Структура ж магістерської роботи може (але не повинна) відрізнитися більшою деталізацією за рахунок виділення підрозділів. Деталізація на пункти і підпункти зазвичай у студентських роботах не використовується.

Бажано, щоб автор роботи використав *ідентичний підхід*, тобто, щоб кожний розділ мав однакову (чи приблизно однакову) кількість підрозділів. Не бажано, щоб деякі розділи були розбиті на підрозділи, а деякі – ні. Різниця у кількості сторінок між розділами також має бути невеликою. Крім цього, слід *уникати дублювання назв* теми, розділів і підрозділів, оскільки вони знаходяться у такому співвідношенні, як загальне, часткове й одиничне. Кожен розділ має завершуватися невеликими висновками до нього, хоча їх не обов'язково виділяти окремо.

Висновки

Висновки до усієї роботи у концентрованій формі підсумовують результати, отримані внаслідок теоретичного та емпіричного опрацювання обраної проблеми, а також формулюють рекомендації щодо її подальшого дослідження, а саме – що залишилося нерозкритим, які нові запитання виявило це дослідження та в який спосіб їх можна дослідити в подальшому.

На початку висновків коротко оцінюють стан вивчення питання. Далі розкривають методи вирішення наукової проблеми (завдань), їх практичний аналіз, порівняння з відомими розв'язаннями. Після цього вказується, які питання залишилися недостатньо вивченими і в якому напрямі слід працювати надалі. Зауважимо, що не можна наводити в роботі необґрунтованих висновків.

Список використаних джерел і літератури

У список використаних джерел і літератури рекомендовано вносити лише ті джерела, *згадки чи посилання на які наявні у тексті роботи*. Список має містити не менше **10** позицій для внутрішньодисциплінарних курсових робіт; **15** позицій – для міждисциплінарних курсових робіт, **20** – для бакалаврських і **25** – для магістерських робіт. Не менше **50%** позицій має бути на джерела,

опубліковані упродовж останніх **10** років. Бажане використання у списку публікацій викладачів кафедри та іншомовних видань.

Позиції Списку використаних джерел і літератури розміщуються в *алфавітному порядку*, спочатку роботи кирилицею, а потім латиницею. Нумерація кожної позиції у списку є наскрізною.

Головна вимога до укладання списку використаних джерел – однотипне оформлення та дотримання чинного державного стандарту на бібліографічний опис: ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання (Інформація та документація); ДСТУ 7152:2020. Інформація та документація. Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках, а також Наказу Міністерства освіти і науки України «Про затвердження вимог до оформлення дисертацій» від 12.01.17 р. № 40 (**Додаток В**).

Додатки

До додатків вносять допоміжний матеріал, необхідний для повноти сприйняття роботи. Рекомендується виносити в додатки таблиці та рисунки, розміри яких *більше однієї сторінки*. Розміщують їх у порядку появи посилань у тексті роботи. Якщо додатків кілька, то кожний додаток розпочинається з нової сторінки і має свою назву (заголовок). Заголовок друкується угорі маленькими літерами з першої великої симетрично щодо тексту сторінки. Посередині рядка над заголовком маленькими літерами з першої великої друкується слово «Додаток ...» і велика літера, що позначає додаток. Додатки слід позначати послідовно великими літерами української абетки, за винятком літер Г,Є,Е,З,І,Ї,Й,О,Ч,Ь. Якщо в роботі один додаток, то він позначається як «Додаток А».

Вимоги до оформлення роботи

Текст роботи друкується за допомогою комп'ютера на одній стороні аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм) з використанням текстового редактора Word, шрифт Times New Roman, розмір шрифту 14 з полуторним міжрядковим інтервалом.

Текст роботи необхідно друкувати, встановивши поля *не менше* таких розмірів: ліве – 2,5 см, верхнє – 2 см, нижнє – 2 см, праве – 1,5 см.

Текст роботи поділяється на абзаци, які розпочинаються з нового рядка. Від лівого поля має бути відступ *не менше* 1 см. Правильна розбивка сторінки на абзаци полегшує читання матеріалу. Критерієм такого поділу є зміст написаного, тобто кожний абзац містить самостійну думку, яку висловлено в декількох реченнях. Отже, рекомендується виділяти на сторінці 3-5 абзаців.

Друкарські помилки, описки і графічні неточності, які виявилися в процесі написання роботи, можна виправляти підчищенням або зафарбуванням білою

фарбою і нанесенням на тому ж місці або між рядками виправленого тексту (фрагменту малюнка) машинописним способом. Допускається наявність не більше двох виправлень на одній сторінці.

Заголовки структурних частин роботи «**ЗМІСТ**», «**ВСТУП**», «**РОЗДІЛ**», «**ВИСНОВКИ**», «**СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ**» друкують великими літерами симетрично до тексту (по центру). Крапку в кінці заголовка не ставлять. Якщо заголовок складається з двох або більше речень, їх розділяють крапкою.

Відстань між заголовками структурних частин та текстом повинна дорівнювати 3-4 інтервалам.

Заголовки підрозділів друкують маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу. Після них крапка не ставиться. Текст підрозділу починається з наступного абзацного рядка.

Нумерацію сторінок, розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів, малюнків, таблиць подають арабськими цифрами без знака №.

Першою сторінкою роботи є титульний аркуш, який включають до загальної нумерації сторінок роботи. Але при цьому, номер на титульному аркуші не ставлять. На наступних сторінках номер проставляється у *правому верхньому куті сторінки*.

Такі структурні частини роботи, як «**ЗМІСТ**», «**ВСТУП**», «**ВИСНОВКИ**», «**СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ**», «**ДОДАТКИ**» не мають порядкового номера. Це означає, що їх заголовки не нумерують, тобто не можна друкувати «**РОЗДІЛ 6. ВИСНОВКИ**». При цьому, самі аркуші цих структурних частин піддаються нумерації.

Є певні вимоги до нумерації розділів, підрозділів, пунктів та підпунктів. Номер розділу ставлять після слова РОЗДІЛ, після номера крапку не ставлять, наприклад, РОЗДІЛ 1; потім з нового рядка друкують заголовок розділу.

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу і порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. У кінці номера підрозділу повинна також стояти крапка, наприклад, 2.3. (третій підрозділ другого розділу). Потім у тому ж рядку йде заголовок підрозділу.

Ілюстрації (рисунок, графіки, схеми, карти, фотографії, формули тощо) і таблиці необхідно подавати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці.

Ілюстрації позначають словом «Рис.» і нумерують послідовно в межах розділу, за винятком ілюстрацій, поданих у додатках. Номер ілюстрації повинен складатися з номера розділу і порядкового номера ілюстрації, між якими ставиться крапка, наприклад: «Рис. 1.2 (другий рисунок першого

розділу). Назви ілюстрацій розміщують після їхніх номерів. При необхідності ілюстрації доповнюють пояснювальними даними. Номер ілюстрації, її назва і пояснювальні дані розміщують послідовно під ілюстрацією.

Таблиці нумерують послідовно (за винятком таблиць, поданих у додатках) в межах розділу. У правому верхньому куті над відповідним заголовком таблиці розміщують напис «Таблиця» із зазначенням її номера. Номер таблиці повинен складатися з номера розділу і порядкового номера таблиці, між якими ставиться крапка, наприклад: «Таблиця 1.2» (друга таблиця першого розділу). При переносі частини таблиці на іншу сторінку слово «Таблиця» і її номер один раз справа над першою частиною таблиці, над іншими частинами пишуть слова «Продовження табл.» і вказують номер таблиці, наприклад: «Продовження табл. 1.2». Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею і друкують симетрично до тексту. Її починають з великої літери. Також під таблицею може бути підтекстовка – посилання на джерело із зазначенням сторінки/сторінок.

Згадування у тексті певного автора пишеться наступним чином: ініціал, пробіл, прізвище. Після написання ініціалу **ОБОВ'ЯЗКОВО** давати пробіл. Наприклад: М. Вебер.

У своїх роботах студенти обов'язково повинні подавати **посилання** на літературу, джерела та матеріали, на основі яких написана праця. Посилання дають змогу відшукати документи і перевірити достовірність відомостей про цитування документа, наводять необхідну інформацію щодо нього, допомагають з'ясувати його зміст, мову тексту, обсяг, належність до предметного поля певної науки. При цьому варто посилатися на останні видання публікацій. На більш ранні видання можна посилатися лише в тих випадках, коли в них наявний матеріал, який не включено до останнього видання. Рекомендується у роботі давати посилання на особисті наукові праці студента або на праці наукового керівника з означеної тематики.

Посилання в тексті роботи на використані джерела робляться двома шляхами, як кому зручніше: 1) *згідно міжнародного формату Harvard style* - у квадратних дужках вказується прізвище першого автора чи перше слово назви, через кому рік, далі двокрапка і номер сторінки(нок), наприклад [Іванчук, 2010: с. 175-177]; 2) *згідно українських стандартів* - у квадратних дужках вказується номер джерела у Списку використаних джерел і через кому номер сторінки(нок), наприклад [10, с. 175-177]. При цьому, протягом роботи посилання треба робити за **ОДНАКОВИМ СТИЛЕМ**.

Якщо студент просто зазначає певного автора, монографію або статтю, без виділення певної її частини, фрагменту чи сторінки, то у квадратних дужках вказується лише назва позиції у списку літератури, без зазначення

конкретної сторінки, наприклад: [Іванчук, 2010] або [10]. У тому випадку, коли студент посилається одразу на кілька джерел, вони оформляються таким чином: «... у працях [Іванчук, 2010; Федорчук, 2015], - використовуємо крапку з комою. Зауважимо, що крапка наприкінці речення ставиться не перед квадратними дужками, а ПІСЛЯ них.

Для підтвердження власних аргументів посиланням на авторитетне джерело або для критичного аналізу того чи іншого друкованого твору слід наводити **цитати**. Цитата – це уривок з наукового чи іншого твору в його автентичному формулюванні, який подається з обов’язковим посиланням на його автора та джерело цитування. Науковий етикет вимагає точно відтворювати цитований текст, бо найменше скорочення наведеного витягу може спотворити зміст, закладений автором.

Загальні вимоги до цитування такі:

1) Цитати оформляються за принципом прямої мови. На початку та в кінці цитати ставляться лапки. Якщо цитата подається у перекладі, про це необхідно вказати після цитати у дужках, наприклад: (переклад авт.). Наукові терміни, запропоновані іншими авторами, не виділяються лапками, за винятком тих, що викликали загальну полеміку. У цих випадках використовується вираз «так званий».

2) Цитування повинно бути повним, без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. Пропуск слів, речень, абзаців при цитуванні допускається без перекручення авторського тексту і позначається трьома крапками. Їх ставлять у будь-якому місці цитати (на початку, всередині, наприкінці).

3) Кожна цитата обов’язково супроводжується посиланням на джерело. Стилі, за якими робляться посилання, описані вище.

4) При непрямому цитуванні (переказі, викладі думок інших авторів своїми словами), що дає значну економію тексту, слід бути гранично точним у викладенні думок автора, коректним щодо оцінювання його результатів, і давати відповідні посилання на джерело, наприклад: [див. докладніше: Іванчук, 2020: с. 245-260].

5) Якщо необхідно виявити ставлення автора роботи до окремих слів або думок з цитованого тексту, то після них у круглих дужках ставлять знак оклику або знак питання.

6) Якщо автор роботи, наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова, робиться спеціальне застереження, тобто після тексту, який пояснює виділення, ставиться крапка, потім тире і вказуються ініціали автора роботи, а весь текст застереження вміщується у круглій дужці. Наприклад: (курсив наш. – М.Р.), (підкреслено мною. – М.Р.), (розрядка моя. – М.Р.).

ЗАХИСТ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ

Захист навчально-дослідницької роботи – відповідальний етап праці здобувача. Важливою складовою підготовки до захисту є написання доповіді (презентації). Її зміст повинен висвітлювати основні положення, що висувуються на захист, а саме: сутність і структуру роботи, обґрунтування актуальності, стан вивчення, формулювання мети й завдань дослідження, об'єкта і предмета, методологію, висновки.

Процедура ЕК (екзаменаційної комісії) відбувається в такій послідовності: 1) представлення членів комісії; 2) вступне слово голови ЕК; 3) секретар ЕК повідомляє про наявність пакету документів (кваліфікаційна робота, заява, довідка UNICHECK, допуск керівника, рецензія) і дає допуск; 4) виступ здобувача(ки) (до 10 хв.), який має доповнюватись візуальною презентацією; 5) постановка питань членами ЕК та усіма бажаючими; 6) зачитування рецензії (передусім, зауваження і висновки) і реагування на неї студента; 7) слово наукового керівника.

Студент на захисті отримує питання по темі і змісту роботи від членів екзаменаційної комісії та інших учасників публічного захисту. Треба пам'ятати, що по відповідях на запитання члени комісії і присутні роблять висновки про рівень теоретичної і практичної підготовки студента, вміння прилюдно вести наукову дискусію. Ці якості є вирішальними про оцінюванні роботи екзаменаційною комісією. Також студент повинен підготувати відповіді на зауваження рецензента. Вони мають бути виваженими і обґрунтованими. Повне погодження з зауваженнями знижує ефект від захисту й значимість самої роботи.

Кваліфікаційна робота оцінюється членами ЕК на закритому засіданні (після заслуховування всіх здобувачів). Результати захисту роботи визначаються на основі оцінок наукового керівника, рецензента та членів ЕК, які оцінюють не лише зміст роботи (повноту розкриття теми, її структуру та оформлення), але і її представлення на публічному захисті, тобто вміння студента аргументувати свою позицію. Система оцінювання магістерської роботи відбувається на таких засадах: відповідність вимогам до обсягу і структури; дотримання правил оформлення роботи (технічні і філологічні; список джерел); якість, логічність та обґрунтованість викладу матеріалу (тексту роботи); дотримання термінів виконання і подачі роботи; перевірка на плагіат; оцінка рецензента; оцінка публічного захисту роботи (виступ-презентація, відповіді на питання).

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РОБІТ

Основними критеріями оцінки роботи є:

1. Уміння порушити проблему й обґрунтувати її актуальність.
2. Рівень опрацювання теми, повнота її розкриття.
3. Творчий підхід, самостійність, оригінальність в опрацюванні матеріалу.
4. Повнота аналізу літературних джерел.
5. Методологічна грамотність, адекватність застосованих методів дослідження.
6. Релевантність досліджуваної групи меті дослідження.
7. Адекватність застосування статистичних методів опрацювання даних.
8. Якість інтерпретації та аналізу отриманих результатів дослідження.
9. Відповідність висновків гіпотезі та меті дослідження, коректність висновків.
10. Мовне оформлення та володіння стилем наукового викладу; коректність цитувань, оформлення бібліографії.
11. Правильність та акуратність оформлення магістерської роботи.
12. Виконання роботи у визначені терміни.
13. Доповідь на захисті, відповідність доповіді змісту виконаної роботи, інформативність отриманих результатів, культура мовлення.
14. Вміння коректно, стисло, точно відповідати на питання.

1. Узагальнені критерії оцінювання робіт

Оцінку **«відмінно» (90 – 100 балів)** отримує робота, яка написана на високому рівні. У ній студент вміло виявляє взаємозв'язок між суттю явища та зовнішніми формами його прояву, самостійно аналізує фактичний матеріал, дає аргументовану критику теорій, робить правильні висновки й цікаві пропозиції, логічно й переконливо викладає матеріал, відповідно до встановлених вимог оформлює науковий апарат роботи. Така робота може бути рекомендована для участі в конкурсах студентських робіт, а також для виступів на наукових конференціях, публікації тощо.

Оцінку **«добре» (70 – 89 балів)** отримують роботи, написані на відповідному рівні. У таких роботах достатньо глибоко й повно розкриті основні питання обраної теми, має місце власне ставлення автора до проблеми. Водночас вони мають окремі недоліки: зустрічаються неточні вислови, не завжди логічно обґрунтований перехід від одного питання до іншого, не досить вдалий стиль викладу матеріалу, мають місце огріхи в оформленні (не завжди є посилання, окремі місця перевантажені цитатами, фактичним матеріалом без належного його аналізу і т. ін.).

Оцінка «задовільно» (50 – 69 балів) ставиться за роботи, в яких лише в основному правильно висвітлені питання теми. Вони мають суттєві недоліки, а саме: зміст роботи не повністю відповідає її назві, є помилки в теоретичних положеннях, відсутні огляд джерел або літератури, висновки до кожного розділу, немає глибокого аналізу фактичного матеріалу, недотримані вимоги щодо оформлення наукового апарату.

Критерії оцінювання роботи	Рейтинговий бал за 100-бальною шкалою	Оцінка за шкалою ЄКТС	Оцінка за національною шкалою
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Роботу виконано самостійно, зміст повністю відповідає назві, поставленій меті і завданням. Робота оформлена з дотриманням усіх вимог і написана грамотно. 	90-100	A	відмінно
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Роботу виконано самостійно, зміст загалом відповідає назві, завдання виконані, мети досягнуто. Робота оформлена з дотриманням усіх вимог і написана грамотно. 	80-89	B	добре
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Роботу виконано самостійно, зміст загалом відповідає назві, завдання у цілому виконані, мети досягнуто. В оформленні роботи є незначні недоліки, зокрема стилістичні та орфографічні. 	70-79	C	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Робота виконана самостійно, але зміст розкрито недостатньо, завдання виконані частково, що позначалося на повноті досягнення мети. Недостатня кількість бібліографічних джерел. В оформленні роботи є недоліки, стилістичні та орфографічні помилки. 	60-69	D	задовільно
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Робота виконана в основному самостійно, але зміст розкрито недостатньо, завдання виконано не повністю, мета досягнута лише частково. Недостатня кількість, застарілість бібліографічних джерел. В оформленні роботи є недоліки, стилістичні та орфографічні помилки, істотні порушення вимог до наукового стилю. 	50-59	E	
<ul style="list-style-type: none"> ▪ Роботу списано або зміст не розкрито, студент не вмів користуватися науковим апаратом. Недостатня кількість і застарілість бібліографічних джерел. Роботу виконано без дотримання формальних вимог, велика кількість стилістичних та орфографічних помилок. 	0	F	незадовільно

2. Деталізовані критерії оцінювання

Оцінка кваліфікаційної роботи виводиться на підставі підсумовування балів, виставлених членами ЕК під час захисту роботи. Кожен із оцінюваних аспектів має певну максимально можливу кількість балів:

- 1) дотримання вимог до обсягу і структури роботи – **до 10 балів**;
- 2) дотримання вимог до змісту роботи (уміння поставити проблему й обґрунтувати її актуальність; рівень опрацювання теми, повнота її розкриття; повнота аналізу літературних джерел; методологічна грамотність, адекватність застосованих методів дослідження; якість інтерпретації та аналізу отриманих результатів дослідження; відповідність висновків гіпотезі та меті досліджень; коректність висновків; творчий підхід; самостійність, оригінальність в опрацюванні матеріалу) – **до 30 балів**;
- 3) дотримання вимог до оформлення роботи (володіння мовним стилем наукового викладу, правильність та акуратність оформлення роботи, бібліографії) – **до 20 балів**;
- 4) доповідь (презентація) на захисті – **до 20 балів**;
- 5) аргументованість відповідей на питання і коментарів під час ЕК – **до 10 балів**.
- 6) відгук наукового керівника і оцінка роботи рецензентом – **до 10 балів**.

Додаток А. Приклад титульної сторінки курсової роботи

Міністерство освіти і науки України
Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Кафедра філософії та культурології

КУРСОВА РОБОТА

на тему:

**СТРАТЕГІЧНІ АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ
СИСТЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В УКРАЇНІ**

Автор(ка): Сидоренко Галина Іванівна
студент(ка) 3 курсу
спеціальності 232 Соціальне забезпечення
ОП «Соціальне забезпечення»

Науковий керівник(ця):
Докаш Віталій Іванович
доктор філософських наук, професор

Результат захисту _____
(оцінка)

Керівник _____
(підпис) (прізвище та ініціали)

Додаток Б. Приклад оформлення змісту

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1	
НАЗВА РОЗДІЛУ	
1.1. Назва підрозділу.....	5
1.2. Назва підрозділу.....	7
Висновки до 1-го розділу.....	10
РОЗДІЛ 2	
НАЗВА РОЗДІЛУ	
2.1. Назва підрозділу.....	11
2.2. Назва підрозділу.....	14
Висновки до 2-го розділу.....\.....	19
РОЗДІЛ 3	
НАЗВА РОЗДІЛУ (за наявності)	
3.1. Назва підрозділу.....	20
3.2. Назва підрозділу.....	22
Висновки до 3-го розділу.....	25
ВИСНОВКИ	26
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ	28
ДОДАТКИ (за наявності)	
Додаток А	31

**Додаток В. Приклади оформлення бібліографічного опису
(згідно ДСТУ 8302:2015. Бібліографічне посилання. Загальні положення та
правила складання. Київ, 2016. 16 с. (Інформація та документація))**

КНИГИ

Однотомні видання

Один автор

Федорова Л.Д. З історії пам'яткоохоронної та музейної справи у Наддніпрянській Україні. 1870-ті - 1910-ті рр. Київ, 2013. 373 с.

Тимошик М. Видавнича справа та редагування. Київ: Ін-юре, 2004. 224 с. URL: <https://issuu.com/vsrjournal/docs/vydavnychaspravatymoshik> (дата звернення: 07.06.2018).

Два і більше авторів

Zhovinsky E.Ya., Kryuchenko N.O., Paparyha P.S. Geochemistry of Environmental Objects of the Carpathian Biosphere Reserve. Kyiv, 2013. 100 p.

Людський розвиток в Україні: трансформація рівня життя та регіональні диспропорції: у 2-х т.: кол. моногр. Київ, 2012. 436 с.

Без автора

Збірник

Софія Київська: Візантія. Русь. Україна. Вип. II. Київ, 2012. 464 с.

Матеріали конференцій, з'їздів, тези доповідей

Фізика імпульсних розрядів у конденсованих середовищах. Матеріали XVI Міжнародної наукової конференції (19-22 серп. 2013, м. Миколаїв). Миколаїв, 2013. 253 с.

Багатотомні видання

Видання загалом

Енциклопедія історії України: у 10 т. Київ: Наук. думка, 2013. Т. 10. 784 с.

Окремий том

Dark energy and dark matter in the Universe. In three vol. Vol. 3. Dark matter: Observational manifestation and experimental searches. Kyiv: Akadempriodyka, 2015. 356 p.

Серіальні та продовжувані видання

Газета

Світ: всеукр. тижн. / засн.: Мін-во освіти і науки України, Нац. акад. наук України. 1997, квітень. Київ. Щотиж. 1997, № 1-5.

Журнал

Вісник Національної академії наук України: загальнонаук. журн. / засн.: Нац. акад. наук України. 1928, жовтень. Київ. Щоміс. 2016, № 1-12.

Бюлетень

Бюлетень Міністерства юстиції України: наук. журн. / засн.: Мін-во юст. України. 1999. Київ. Щоміс. 2016, № 6, 24 с.

Продовжуваний збірник

Наука України у світовому інформаційному просторі: серія / засн.: Нац. акад. наук України. 2008. Київ: Академперіодика.

ІНШІ ВИДАННЯ

Законодавчий матеріал

Про видавничу справу: Закон України від 05.06.1997 № 318/97-ВР. Київ: Парламентське видавництво, 2015. 24 с.

Правила

Правила пожежної безпеки в Україні. Затв. Мін-вом внутріш. справ України 30.12.2014. Чинний від 10.04.2015. Київ: Техніка, 2003. 157 с.

Збірник стандартів

Правила обліку електричної енергії: зб. основних норматив.-техн. док., що діють в галузі обліку електроенергії. Київ, 2006. 366 с.

Окремий стандарт

ДСТУ 3017-2015. Видання. Основні види. Терміни та визначення. Київ, 2016. 42 с.

Патент

Пат. КМ 98077 Україна. Спосіб одержання йодиду цезію або йодиду натрію для вирощування монокристалів. Опубл. 10.04.2015.

Заявка

Заявка u 2014 06343 Україна, МПК (2014.04) B01J 13/00. Спосіб отримання колоїдного розчину наночасток срібла / О.А. Півоваров, М.І. Воробйова (Україна); заявник та патентовласник ДВНЗ "Укр. держ. хім.-технол. ун-т". № u 2014 06343; заявл. 10.06.14.

Каталог

Національна академія наук України. Анотований каталог книжкових видань 2008 року Київ: Академперіодика, 2009. 444 с.

Препринт

Панасюк М. І., Скорбун А. Д., Сплошной Б. М. Про точність визначення активності твердих радіоактивних відходів гамма-методами. Чорнобиль: Ін-т пробл. безпеки АЕС НАН України, 2006. 7, [1] с. (Препринт. НАН України, Ін-т пробл. безпеки АЕС; 06-1).

Автореферат дисертації

Старовойт С. В. Видавнича діяльність Національної академії наук України у 1918-1933 рр. : автореф. дис. ... канд. іст. наук. Київ, 2003. 20 с.

ЧАСТИНА ВИДАННЯ

Стаття із журналу, збірника, розділ книги

Незалежно від кількості авторів у позатекстовому переліку бібліографічних посилань (списку літератури)

Яцків Я. С., Радченко А. І. Про ефективність видання наукових журналів в Україні. *Вісн. НАН України*. 2012. № 6. С. 62-67.

Назарчук З. Т. Дифракция Е-поляризованных электромагнитных волн на цилиндрическом экране с сечением в виде ломаной кривой. *Волны и дифракция*. Тбилиси, 1985. Кн. 1. С. 507-511.

Скальський В. Р. Становлення методу акустичної емісії в установах Західного наукового центру. *Теорія і практика раціон. проектування, виготовлення і*

експлуатації машинобуд. конструкцій: Праці 2 міжнар. наук.-техн. конф. (Львів, 11-13 лист. 2010). Львів, 2010. С. 9-10.

Рецензія

Касьянов Г. Глобальна еволюція людства: культурно-цивілізаційний вимір. *Вісн. Кн. палати*. 2001. № 12. С. 14–15.

Рец. на кн.: Шейко В. Культура. Цивілізація. Глобалізація (кінець XIX - початок XX ст.): монографія: у 2 т. Харків, 2001. Т. 1. 520 с. ; т. 2. 400 с.

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ ВІДДАЛЕНОГО ДОСТУПУ

Опис ресурсу загалом

Наукові публікації і видавнича діяльність НАН України. Київ, 2007. URL: <http://www.nas.gov.ua/publications> (дата звернення: 19.03.2014).

Опис частини електронного ресурсу у позатекстовому переліку бібліографічних посилань (списку літератури)

Garfield E. More on the ethics of scientific publication: abuses of authorship attribution and citation amnesia undermine the reward system of science. *Essays of an information scientist*. URL: <http://www.garfield.library.upenn.edu/essays/v5p621y1981-82.pdf> (Last accessed: 16.04.2013).

НЕОПУБЛІКОВАНІ ВИДАННЯ

Звіт про науково-дослідну роботу

Розвиток науково-видавничої справи на початковому та сучасному етапах діяльності Національної академії наук України: звіт про НДР (заклучний) ВД "Академперіодика" НАН України; кер. Я. С. Яцків. Київ, 2015. 112 с. № ДР 0113U001213.

Дисертації

Воскобойнікова-Гузєва О.В. Бібліотечно-інформаційна сфера України в контексті соціальних трансформацій кінця XX ст. – 10-х років XXI ст.: концепції стратегічного розвитку, динаміка змін, перспективи: дис. ... д-ра наук із соц. комунік.: 27.00.03 / Нац. б-ка України ім. В.І. Вернадського. Київ, 2014.

Депоновані наукові роботи

Тріщ Б.М. Оптимізація температурних полів і напружень у квадратній пластині з отвором / ЛНУ ім. Івана Франка. Львів, 2001. 14 с. Деп. в ДНТБ України 11.12.01, № 239.

**Додаток Д. Форма заяви студента щодо самостійності виконання
випускної кваліфікаційної роботи**

Заява

Студент(ка) _____

Номер студентської книжки: _____

Я заявляю, що наукова робота на тему

1. Була підготовлена виключно мною, * і:
 - А. Не порушує авторські права третіх осіб у відповідність із законом про авторське право.
 - В. Повністю або частково була використана в якості основи для отримання диплому про вищу освіту або наукового ступеня мною чи іншою особою.
2. Крім того, я заявляю, що надана мною для перевірки електронна версія роботи збігається з друкованою.

Даною заявою я підтверджую, що був,(-ла) проінформований(-а) про права та обов'язки студента(-ки) Університету, про правила, що стосуються перевірки оригінальності наукових робіт. Тому я заявляю, що я згоден(-на) на обробку моїх письмових робіт у відповідності з антиплагіатними процедурами Університету, а також на архівування цих робіт в базі даних інтернет системи UNICHECK згідно з антиплагіатними правилами і процедурами Університету.

Я також свідомий(-ма) того, що у випадку, якщо робота написана мною, за рішенням Комісії університету буде містити факти, які суперечать умовам зазначеним у цій заяві, або, якщо коефіцієнти виходять за межі гранично допустимих норм (згідно **Додатку 1**), робота буде повернута на доопрацювання.

Дата

Підпис

*Беручи до уваги істотний внесок з боку керівника наукової роботи.

**Додаток К. Форма відгуку наукового керівника на випускню
кваліфікаційну роботу**

**Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Кафедра філософії та культурології**

**ПОДАННЯ
ЩОДО ЗАХИСТУ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ (ПРОЄКТУ)**

Направляється студент (ка) _____
до захисту кваліфікаційної роботи (проєкту)
рівень вищої освіти _____
галузь знань, спеціальність _____
на тему: _____

Висновок керівника кваліфікаційної роботи (проєкту)

Студент (ка) _____

Керівник(ця) роботи (проєкту) _____
" ____ " _____ 20__ року

Висновок кафедри про кваліфікаційну роботу (проєкт)

Студент (ка) _____
допускається до захисту кваліфікаційної роботи (проєкту) на тему _____

Протокол № _____ від _____ 20__ року

Завідувач(ка) кафедри _____
" ____ " _____ 20__ року

Додаток Л. Форма рецензії на випускню кваліфікаційну роботу**РЕЦЕНЗІЯ**

на випускню кваліфікаційну роботу
студента(ки) бакалаврату / магістратури
освітньої програми «Соціальне забезпечення» / «Соціологія»
Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи
2. Коротка характеристика випускної кваліфікаційної роботи за змістом та розділами.
3. Позитивні сторони і недоліки роботи.
4. Відповідність науково-освітнім компетентностям освітньо-професійної програми фахівця за спеціальністю.
5. Якість оформлення роботи та її відповідність вказаним вимогам.
6. Загальний висновок про те, наскільки студент(ка) є підготовленим (ною) до самостійної роботи як фахівець.
7. Пропозиція оцінки випускної кваліфікаційної роботи за чотирибальною системою (“незадовільно”, “задовільно”, “добре”, “відмінно”).

Місце роботи і посада рецензента

ПІБ рецензента

Підпис

“ _____ ” _____ 20__ р.